

sætter min Lægmandsopfattelse mod Vandbygningsvæsenets, hvad dette Forhold angaar, og jeg paastaar, at der er lige saa stor Nødvendighed for at træffe Sikkerhedsforanstaltninger paa dette Sted som paa et hvilket som helst andet.

P. Knudsen: Naar man undtager de enkelte Lejligheder, vi her i Tinget have haft til at føre en Adressedebat, er Finanslovens 1ste Behandling jo den eneste Lejlighed, som Medlemmer af Tinget have til at kunne drage en Række Samfundsspørgsmaal frem til Belysning, som ikke ere bundne af visse bestemte Love eller Ændringsforslag til saadanne Love. Det er da ganske naturligt, at Finanslovens 1ste Behandling strækker sig over et betydeligt længere Tidsrum end Behandlingen af de fleste andre Love; jeg finder det ret naturligt, thi ellers vilde man jo ikke have Lejlighed til at kunne rejse disse forskellige Samfundsspørgsmaal. Nu udtalte det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Jensen-Sønderup) et Ønske om, at Finanslovbehandlingen ikke maatte blive alt for langvarig. Jeg ved ikke, hvad der ligger i dette Ønske fra det ærede Medlems Side, men hvis der deri skulde ligge noget i Retning af, at man kunde ønske at beskære Forhandlingerne ved Finanslovsforslagets 1ste Behandling, tror jeg, man kommer ind paa en forkert Vej, thi man vilde derved fratage adskillige Medlemmer af dette Ting Lejligheden til at komme frem med Spørgsmaal, der ligge dem paa Hjerte; og som have Betydning for den Befolkning, de repræsenterer. Endnu har man dog ganske vist ikke haft nogen Indskrænkning i den Henseende, og jeg vil haabe, det heller ikke maa komme, thi det vilde være en Forandring, som jeg ikke tror var i den danske Befolknings Interesse.

Et af de Spørgsmaal, der tidligere har været mest Debat om her i Tinget — jeg sigter her til den Tid, da Regeringspartiet var Opposition — har som bekendt været Militærudgifternes Størrelse og Militærudgifternes Stigning. Nu har det jo ofte været fremhævet her fra anden Side, at Militærudgifterne, siden Venstre kom til Roret, ere stegne, men ikke desto mindre har man jo ikke fra Reformpartiets Side hørt nogen Beklagelse eller misbilligende Udtalelse i saa Henseende, og naar jeg undtager det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme), er der jo heller ikke ved denne Lejlighed faldet Udtalelser om Militærudgifternes Størrelse, uagtet de

i Aar paa det foreliggende Finanslovforslag ere større end paa sidste Finanslov, uagtet det er bevisligt, at Militærudgifterne stadig gaa opad. Jeg skal nu ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, det er jo omtalt fra vor Side gennem vor Ordførers Udtalelser. Men foruden Spørgsmaalet om Militærudgifterne er der jo ogsaa en anden Side af vort Militærvesen, som tidligere har været Genstand for Omtale her i Tinget fra Venstres, fra Reformpartiets Side. Det er Spørgsmaalet om det værnepligtige Mandskabs Behandling.

Jeg vil saaledes minde om de Beklagelser, vi en Gang for nogle Aar siden hørte af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) over en Officer ved Navn Sønderøxe, som skulde have gjort sig skyldig i en Fremgangsmaade mod Soldaterne, som absolut maatte misbilliges. Jeg vil minde om, hvorledes i sin Tid et Medlem af Tinget, som nu ikke mere er Medlem, fremdrog Forholdene ved Husarregimentet. At dette skete, fandt man i høj Grad var paa sin Plads, og jeg har Grund til at antage, at det ærede Medlems Udtalelser fik gode Følger, saa at Behandlingen af Soldaterne i alt Fald i den nærmeste Tid derefter blev anderledes end den, der havde foranlediget Klagen. Nu skulle vi jo have faaet et Systemskifte her i Landet, men det har jo været meget vanskeligt at opdage, hvori Systemskiftet egentlig bestod. Navnlig med Hensyn til Soldaternes Behandling skulde man jo have ventet nogen Forskel mellem nu og før. Nu har man faaet den folkelige Militarisme i Stedet for den mere krasse Militarisme, og Folkeligheden skulde jo her betyde en mere jevn Behandling af det Mandskab, der kaldes ind for at af tjene sin Værnepligt.

Jeg har imidlertid i indeværende Aar været i den Situation, at jeg har fundet mig foranlediget til at indsende et Andragende til den højtærede Forsvarsminister for at anmode ham om at tage sig af en Sag, som vedrører det værnepligtige Mandskabs Behandling, og at saadanne Klager fremkomme, tyder jo ikke paa, at der paa dette Omraade er sket den Forandring, som man kunde have ønsket. Sammenhængen er den, at der blev paaført mig en Retssag, fordi jeg i „Social-Demokraten“ havde fremført en Klage over den Maade, hvorpaa Mandskabet ved et af Kompagnierne ved 14de Bataillon i Aarhus blev behandlet under Øvelser. Jeg henvendte mig da til den højtærede Forsvarsminister, idet jeg anførte, at jeg ved